

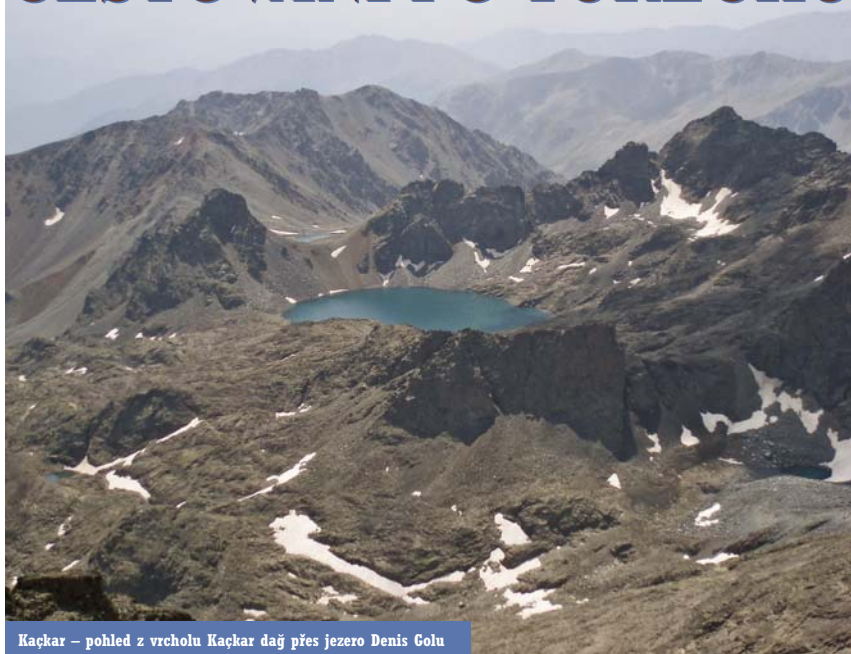
OUTDOOROVÝ ČASOPIS S UNIKÁTNÍ DISTRIBUCÍ – ROZDÁVÁN ZDARMA VE 430 OUTDOOROVÝCH CENTRECH
KOMPLETNÍHO DOBRODRUHA NAJDETE ROVNĚŽ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.CASOPISDOBRODRUH.CZ

1 2009 DOBRODRUH ZDARMA

Ročník XIII.

DVOUMĚSÍČNÍK PRO AKTIVITY V PŘÍRODĚ

CESTOVÁNÍ PO TURECKU

Kačkar – pohled z vrcholu Kačkar dağ přes jezero Denis Golu

Tureckem prochází geografická hranice mezi Evropou a Asií, což se také přesně odráží na historii a kultuře této země. V minulosti byly armády Osmanské říše zastaveny až u Vídně a v současné době se vedou vášnivé spory,

jestli se Turecko má, či nemá stát součástí Evropské unie. Chtěli jsme se tam podívat na vlastní oči a naplánovali jsme výlet tak, abychom se dostali i do hor, zvláště do pohorí Kačkar, na východě u Černého moře.

Je druhá polovina října a v národním parku Snowdonia v severním Walesu začíná krásný podzimní víkend. Nad jezerem Llyn Pararn leží hustá mlha a sluneční paprsky se jen pomalu přehupují přes vysokou skalní stěnu až do údolí. Jakoby se příroda snažila vynahradit propršené léto a nabídnout nám možnost spatřit jeden z nejobdivuhodnějších koutů Británie v celé své kráse...

První ranní kilometry ukrajujeme motoristickým způsobem – průsmykem Llanberis dojedeme k jezeru Llyn Ogwen, kde necháme auta na parkovišti. Odtud začínáme náš dvou denní trek v oblasti Glyderau s pláněm vystoupit na vrcholy s prozaičnými názvy – Y Garn (947 m.n.m.) a Mynydd Perfedd (812 m.n.m.) – a pokusit se přejít téměř heraldický hřeben Tryfanu (915 m.n.m.), jehož tvar mnohým připomíná místní kulinářskou specialitu – Cornish pasty.

Mlha se zcela rozpustila, na nebi není jediného obláčku. Prvních pět kilometrů jdeme po staré cestě linoucí se širokým údolím Nant Ffrancon, které odděluje masiv Glyderau od masivu Carnedd Dafydd. Nenáročná rovinka a po obou stranách se tyčící 600 metrů vysoké stěny jsou předzvěstí, že již brzy začneme prudce stoupat.

► Pokračování na str. 11

AKCE PLATÍ OD 18. 2. DO 1. 3. 2009.

Dámská softshell bunda SYLVA

1490 Kč
původní cena: 2490 Kč

ALPINE PRO
SPORTSWEAR & EQUIPMENT

Hlavní produktový partner Organizačního výboru MS v klasickém lyžování Liberec

DOPRAVA

Do Istanbulu se dá letět velice levně: buď z Prahy s Click4Sky zhruba za 4000 Kč zpáteční, nebo z Bratislavy se Sky Europe, což vyjde v přepočtu asi na 3600 Kč (plus počítejte 1200 Kč zpáteční lístek na vlak pro dva lidi). Výhodou letu z Prahy je to, že přiletíte na hlavní letiště Atatürk a ne na letiště Sabiha (<http://www.sgaairport.com/havaalani/eng/ulasm/iett.asp>), které je určené pro nízkokvadrové letecké společnosti a nachází se na asijské straně Istanbulu. To se ukáže jako nevýhoda v případě, že chcete rovnou pokračovat autobusem dále po Turecku. V Istanbulu jsou dvě autobusová nádraží. Hlavní Otogar v evropské části a menší Harem v asijské části. Z letiště Sabiha je to samozřejmě blíž na Harem, ale ne všechny linky tam stávají, a proto doporučuji stejně začít na Aksaray. U Atatürkova letiště si sednete na metro a dojedete pohodlně na Otogar, ale ze Sabihy si musíte vzít busík za 5 YTL (1 YTL = zhruba 14 Kč) na náměstí Taksim, odkud se můžete už normální autobusovou linkou dostat na Aksaray, což je první stanice metra a s ním na Otogar, což trvá tak 1,5 hodiny. Metro a tramvaje začínají jezdit v šest hodin ráno.

Istanbul je jedenáctimilionové město a přesto má pouze tři linky metra v evropské části, a ty nejsou navíc vůbec propojené. Nejvíce se používají busy, pak existuje pár linek tramvajů,

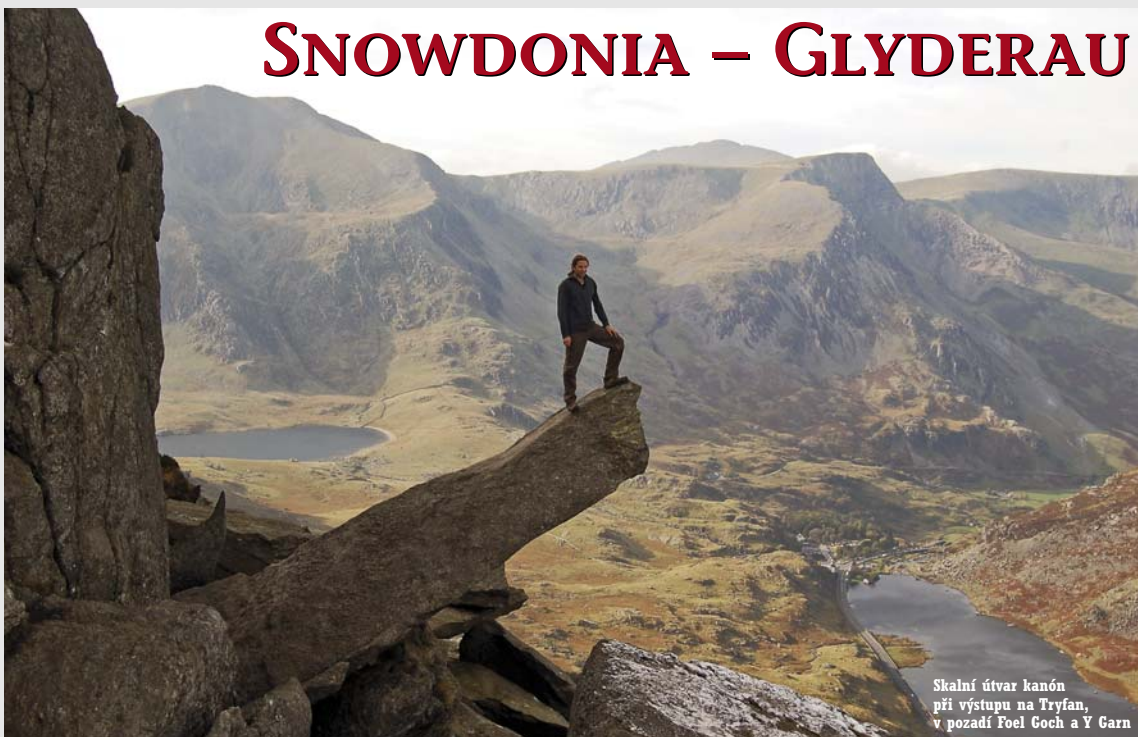
jakási nadzemní lanovka a pro přepravu přes Bospor se používají hojně trajekty.

Do metra a tramvajů se kupují kupony za 1,4 YTL. Na trajekt si kupujete také kupon za 1,4 YTL, ale je to jiný kupon a platí jenom na trajekt. V autobuse, jehož linka začíná písmenem, nepoužíváte kupony, ale platíte 1,4 YTL, ale v autobuse s písmenem (např. A10) platíte 3 YTL. Místnáci si ale kupují tzv. akbil, což je elektronický přívěšek, který si za peníze nabijete a přes něj pak platíte/kupujete kupony ve všech dopravních prostředcích. Koupíte ho za 6 YTL, které dostanete při vrácení zpět. Nabít se dá jakoukoli částkou a lístky vyjdou o něco levněji. Pokud zůstáváte v Istanbulu déle, je možné si tento přívěšek koupit v každém přístavu (iskele), autobusových nádražích nebo stanicích metra. Nabít si ho můžete tamtéž. Mapy dopravy viz http://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Public_transport_maps_of_Istanbul.

Autobus je nejběžnějším dopravním prostředkem pro meziměstské cesty. V Turecku je nespočet soukromých autobusových dopravců, přičemž každý z nich provozuje jen určité linky. Na Otogaru je zhruba 180 dopravců. Pro zjištění, který dopravce jede do určitého města viz stránky http://www.turkeytravelplanner.com/go/Istanbul/Transport/intercity_bus_table.html.

► Pokračování na str. 2 a 3

SNOWDONIA – GLYDERAU

Skalní útvar kanón při výstupu na Tryfan, v pozadí Foel Goch a Y Garn

Kačkar – údolí nad Yayalarem, kde jsme poprvé zabloudili

CESTOVÁNÍ PO TURECKU

➔ Pokračování ze str. 1

Obejděte všechny dopravce, kteří jezdí tam, kam potřebujete a zjistěte si dobu odjezdu a ceny. Nepočítejte s tím, že někdo umí anglicky, takže doporučuji naučit se základní turecká slovíčka a nejlépe si nechat cenu a časy napsat na lísteček. Všechny autobusové společnosti používají klimatizované autobusy se stewardy na palubě, kteří rozdávají v určitých intervalech zadarmo nealko nápoje a desinfekční voňavku na ruce. Autobus dělá pravidelné zastávky u občerstvovacích stanic, které jsou otevřené non-stop. Prostě luxus. Pro představu cesta Istanbul–Erzurum stála 65 YTL a trvala 18 hodin. Pazar–Göreme 55 YTL, 15 hodin.

Na kratší vzdálenosti se používají minibusy, tzv. dolmuşe, které většinou nemají pevný jízdní řád.

Na delší vzdálenosti je dobré uvažovat o leteckém spojení. Dle našich informací stojí například zpáteční lístek do Erzurumu 150 YTL, což není v součtu o moc dražší než autobus.

Železniční síť není moc hustá, spojuje jen velká města a není vždy vedena nejkratší možnou cestou, protože při stavbě v první polovině minulého století se hledělo na to, aby trat nemohla být ostřelována z moře. Informace o cenách a časech bohužel nemám.

HORY

V Turecku máte na výběr z dosti možností treků. Velkým lákadlem je samozřejmě Ararat na východě, ale podle našich informací se platí 100 USD za povolení k vý-

stupu a navíc byl přístup k Araratu uzavřen poté, co byli ze základního tábora uneseni dva němečtí turisté. Dále můžete do pohorí Aladağlar na jihu země, potom Cilo Sat zcela na východě země u hranic s Íránem, což je oblast, kde operují kurdští separatisté. Zajímavý tip jsme dostali i na sopku Erciysi Dağı, na jejímž úpatí leží město Kayseri.

My jsme si vybrali pohorí Kačkar z toho důvodu, že se podobá svým charakterem Alpám a nejvyšší hora Kačkar dağ má 3937 m.n.m. Dále jsme zvolili výstup na sopku Nemrut dağ, která se nachází na východě u jezera Van.

KAČKAR

Problémem Kačkaru jsou mapy. Když googlujete mapy Kačkaru, tak vám vyjede pár map, z nichž relativně nejkvalitnější je asi ruská mapa v měřítku 1:100 000, která se dá stáhnout na <http://travel.valek.net/browse.cgi?map=q>. Na té ale nejsou zakreslené trekové trasy, takže jsme ji skoro vůbec nepoužili. Používali jsme půvěčného anglického průvodce The mountains of Turkey od Karla Smithe, který obsahuje hrubé náčrtky a kde jsou popsány jednotlivé trekky. V informacích v Yusufeli jsme koupili mapku za 2 YTL, která byla ale úplně nepřesná. V těchto informacích šlo také za 33 YTL zakoupit novou publikaci The Kačkar od Kate Clow a Terry Richardson, která obsahovala celkem nejlépe vypadající mapu s označením 32 trekových cest.

Dle rad předchozích návštěvníků Kačkaru jsme zvolili trek z jihu na sever, což

znamená vzít si dolmuş Erzurum–Yusufeli, poslední větší městečko, kde se dá zásobit na cestu, pak dolmuş Yusufeli–Yayalar alias Hevek, (2000 m.n.m.) nebo až Olgunlar (2100 m.n.m.). Z Yusufeli se jde asi hodinu po silnici do Olgunlaru a pokračuje širokým travnatým údolím až do většího stanového tábora Dilberdüzü (asi 2500 m.n.m.), který slouží jako základní tábor z jihu pro zdolání Kačkar dağu. Hned zrána jsme z Dilberdüzü vyrazili k jezeru Deniz Gölu (3000 m.n.m.), kde je asi 4–5 míst pro stany mezi kameny. Měli jsme štěstí, že místa byla volná, postavili jsme stany a vyrazili na Kačkar dağ. Cesta je značně mučivá a není lezecký obtížná, i když vrcholové hřebeny vypadají zespodu docela špičatě. Měli jsme i štěstí, že přes den vůbec nepršelo, což je jinak odpoledne zcela běžná věc. Další den jsme přešli přes pět různých sedel až k jezeru Derebası Gölu a odtud jsme další den šli krásným širokým ledovcovým údolím, s květenou jako v botanické zahradě, do vesničky Kavron. Celá severní strana pohorí je z botanického hlediska mnohem zajímavější, protože sem plují mraky od Černého moře a je tu více vlhko. Z Kavronu se můžete dolmuşem dostat do Ayderu, což je takový turecký Špindl a potom už můžete jet na pobřeží Černého moře.

Během treku jsme dvakrát solidně zabloudili, přičemž podruhé se část výpravy vrátila do tábora až v půl jedné v noci. Třem členům z pěti se alespoň na jeden den udělalo špatně a měli horečku. Doted nevíme, jestli to bylo z vody, sluníčka, výšky nebo ze všeho dohromady. Tim chci ➔

Kačkar – cesta z Olgunlaru do Dilberdüzü

Kačkar – masív s nejvyšším vrcholem Kačkar dağ

**PŘÍŠTĚ:
NA MOŘSKÉM KAJAKU
KOLEM LOFOT**

www.porsche-prosek.cz; e-mail: vw.prosek@porsche.cz

Volná cesta k Vašemu Caddy® Star.

Konečně již nic nestojí mezi Vámi a novým Caddy® Star. Akční model v provedení Kombi Vám přinášíme za neuvěřitelnou cenu již od 249 000 Kč bez DPH a na novou, také skvěle zvýhodněnou cenu se připravte i u Caddy Maxi Star. Kvalita, spolehlivost a ohromné možnosti praktického využití – to jsou hvězdné vlastnosti, které jsou již desítky let společné všem užitkovým vozům Volkswagen. Ještě nikdy jste nebyli tak blízko ke hvězdám.

Tak neváhejte a domluvte si u nás zkušební jízdu s Caddy® Star.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 6,0–8,3 l/100 km, 158–198 g/km. Vyobrazení vozu je pouze ilustrativní.

Název Caddy® je chráněnou značkou Caddie S.A. a Volkswagen Užitkové vozy ji používají s přátelským svolením Caddie S.A.

**Užitkové
vozy**

Autorizovaný prodejce Volkswagen **Porsche Praha-Prosek**, Liberecká 12, P.O.Box 52, 182 00 Praha 8, tel.: 286 001 720, fax: 286 001 799

Van – jedno z jezer v kráteru Nemrut dağ

Van – místní pánové ukazují, jak jim jde střelba. Kráter Nemrut dağ.

jenom ilustrovat, že Kaçkar není radno podceňovat.

JEZERO VAN

Jezero Van leží v oblasti Kurdistanu ne-daleko iránských hranic. Nejlépe se dostanete k jezeru, pokud pojedete do města Van. Možnosti ke koupání v unikátní a trochu slané vodě je ve městě, jak to tak bývá, poskrovnu. Nejlepší je popojet kousek za město stopem nebo nějakým autobusem, který většinou zastaví, kde si řeknete. Jezero se dá také přejít lodí z Vanu do Tatvanu. Lodě ale jezdí 1–2x týdně a cesta trvá kolem šesti hodin. Jízdenka stojí pouze 3 YTL. My jsme jeli cca dvě hodiny autobusem a zaplatili jsme 12 YTL.

Z Tatvanu pak můžete vyrazit na sopku Nemrut dağ. Ta je vysoká 2935 m.n.m. a v kráteru, který má průměr 7 km, jsou dvě krásná jezera s termálními prameny. Naposledy byla činná v roce 1411. V sopeč jsou i dva jakési bufety, kde je možno koupit pít a chleba. V průvodcích i na cedulích

města v Kappadokii, která jsou na seznamu památek UNESCO. Celá oblast mezi městy Kayseri, Nevsehir a Nigde leží na asi tři miliony let starém sopečném prachu, který v některých místech dosahoval mocnosti až sto metrů. Během času tato hornina ztvrdla a vytvářela nádherné skalní útvarry a údolí. Lidé také využívali měkkosti skal a kutali do nich svoje obydlí, chrámy a dokonce rozlehlá podzemní města, která sloužila jako úkryt v době války. Centrem této malebné oblasti je městečko Göreme, ze kterého se dají dělat různé výlety. V blízkém okolí se můžete projít několika údolími, podívat se na chrámy v muzeu pod širým nebem nebo si udělat výlet do asi 2 km vzdáleného Uchisar s impozantním hradem, odkud je nádherný výhled. Můžete si půjčit skútr a projíždět se po celé oblasti anebo si zaplatit jednu z nabízených okružních cest, organizovaných cestovní kancelář. I když jsem odpůrcem organizované turistiky, tak jsme zvolili právě tuto možnost, protože

Van – prošťilené směrovky v kráteru Nemrut Dağ

Van – Petr a Marek a místní omladina. V pozadí jezero Van a město Tatvan.

Kappadokie – hrad Uchisar

ve městě se dočtete, že Nemrut je vzdálen 13 km, ale to je pouze na okraj kráteru. Odtud je to po klukatých cestách k vrcholu ještě přibližně 10 km, což nás dost zaskočilo. Pokud chcete jít pěšky, dobře naplánujte cestu – místní byli dost udiveni, když jsme chtěli jít ve tmě posledních 10 km v kráteru a varovali nás před jakýmsi nebezpečím – pravděpodobně před kurdskými separatisty, ale vše proběhlo v naprostém klidu. Ve městě není problém sehnat dolmu a nechat se za poplatek 50 YTL (nahoru i dolů) na sopku vyzvít (na autobusovém nádraží vám určitě ochotně nějaký seženou).

Z Tatvanu je také možnost vyrazit na horu Süphen dağ (4058 m.n.m.), která je přibližně 60 km vzdálená od Tatvanu a je třetí nejvyšší horou Turecka. Výstup byl neměl být náročný.

Při příjezdu vás rozhodně překvapí vojenské checkpointy, kde vám turečtí vojáci zkontrolují batohy a pasy. Změna polopouště v ozbrojenou oblast je neuvěřitelná. Spousta kasáren, vojáků, dětských hřišť a sídlišť chráněných ostnatými drátem a kulometnými hrnízdy pro nás byly šokující. O to víc, když jsme poznali, jak jsou Kurdové přátelší! Ve všech vojensky chráněných objektech visí turecké vlajky tak, aby ukázali absolutní tureckou nadvládu separatistickému Kurdistanu.

Turisté nejsou v této oblasti samozřejmě, proto si nás pokaždé našla místní mládež, pro kterou jsme byli jakási atrakce, a se slovy „Money! Money!“ a „What's your name?“ nás pronásledovali na každém kroku. Někdy dokonce i házeli kameny. Dospělí je ale od nás odháněli a zvali nás na čaj a jiné pochutiny. Oblast kolem jezera je více muslimská, proto se vám může stát, že vás v autobuse požádají, abyste si vzali kalhoty místo krasů. Také se může stát, že vás pohostí na policii a bude se od vás vyžadovat informace o tom, kde jste po cestě zahlédli PKK (Kurdská separatistická organizace). My jsme potkali pouze Kurdy a ti nám ukazovali jak „umějí“ střelět z pistole. Lidé jsou ale v této oblasti velice přátelští a milí. Celkový dojem krásné a velice přátelské oblasti kazí jen vsudyptítní vojáci.

KAPPADOKIE

Po horském treku jsme si chtěli dát něco méně fyzicky náročného. Zvolili jsme skalní

byla ze všeho nejlépejší. Busík nás odvezl do asi 30 km vzdáleného podzemního města Derinkuyu, kam se kdysi najednou vešlo až 1000 lidí a které mělo osm pater. Dále do údolí Ilhara, do skalního chrámu, a nakonec do dílny, kde se vyráběly šperky z onyxu. To vše s obědem a příjemnou tureckou průvodkyní, která nám povídala o historii celé oblasti. Uznávám, že zábavnější by asi byla jízda na skútru, nicméně bychom toho asi nestihli tolik.

ANTALYE

Chtěli jsme také poznat tu komerčně turistickou tvář Turecka a vydali se do Antalye. Později jsme litovali. Nejbližší kemp byl až ve 30 km vzdáleném letovisku Kemer. Pláže byly kámenité, moře bez vln a teple a když jsme se chtěli vydat na hřeben hor v pozadí, tak nám pán v informacích nebyl schopen říct, jestli jede k úpatí nějaký autobus, takže jsme se trmáceli asi 10 km po asfaltu k úpatí a potom jsme zjistili, že nahoru opravdu žádná cesta nevede. Jedinou atrakcí byla zcela zahalená žena, která se proháněla v moři s ploutvemi na nohou. Smáli jsme se hodně dlouho. Jinak ale nebrat.

ZVLÁŠTNOSTI

V autobuse nemě sedět žena vedle neznámého muže, takže, když by k tomu mělo dojít, provádí steward v autobuse rozsáhlá škatulata. Turci jsou velcí manekýni a zejména ve městech chodí všichni ve značkovém oblečení, které se ovšem prodává na ulici za pár šupů. V Istanbulu nejsou outdoorové obchody, ale plynovou bombu Coleman můžete koupit v OBI nad Otogarem. Když řeknete, že jste z České republiky, tak si přinejlepším vybaví Československo, dost lidí ale také Jugoslávii nebo dokonce rovnou Rusko. Nicméně vám zajisté připomenou náš fotbalový zápas na Euro 2008, kdy vyhráli 3:2 v 90 minutě. Zejména u Černého moře není neobvyklé vidět koupat se zcela zahalenou ženu. Atatürk je zobrazen téměř všude, je na bankovkách všech nominálních hodnot a nikde se nesměje. Minimálně o víkendech jsou v Istanbulu tramvaje tak natříska-né, že je nemožné se tam s batohem vyládit. Taxi mají v noci dvojitou sazbu. Turci milují grilování a piknikování. Turek tě po 5 minutách oslovuje „my friend“. Nepodávejte

čističi bot kartáče, který mu upadl. Je to finta, aby vám jakoby na oplátku mohl vyčistit boty, ale potom začne za vyčištění vyžadovat peníze. Přišel jsem takhle o 6 YTL pro nic za nic a to jsem byl rád, že jsem uchránil další bankovky před dotěrnými rukama. Vyfíkování „byro, byro“ znamená „prosím, prosím“. V turistických informacích se téměř nic nedozvíte a nekoupíte tam téměř žádné mapy ani průvodce. Většinou odkážete na soukromé turistické agentury. V Turecku všechno probíhá v jakémsi chaosu, ale nakonec to nějak vždy funguje. Teprve, když jste v Turecku, tak si uvědomíte, že Blízký východ je opravdu blízko.

CENY

Turecko je asi tak stejně drahé jako Česko, ale Istanbul je ještě o něco dražší. Kurs byl zhruba 14 CZK=1 YTL. Všechny následující ceny jsou v YTL: Chleba=0,75 až 1, voda 1,5l=1, Cola 2,5l=2,5, pivo plech 0,5l=2,5, pivo točené 0,5l=5, bus Istanbul-Erzurum=65, bus Pazar-Göreme=55, bus Antalya-Istanbul=55, dolmuš Yusufeli-Yayalar=15, dolmuš Kavron-Pazar=15, dolmuš Antalya-Kemer=6, kebab kuřecí=1,5-2,5, kebab jehněčí=2,5-3,5, ražniči nebo jiné větší jídlo=7-12 (doporučuju Muhlavu, specialita východu, takové fondue se sýrem a kukuřičnou moukou za 7 a nají se z toho 3 lidi), kemp Göreme=7l/osnoc, kemp Kemer=20/stan/noc, hostel Istanbul=50/pokoj pro dva se snídaní (dá se i levněji), vstup podzemní město=5, údolí Ilhara=2,5, skútr 125cc, 1 den=27 + benzín.

CO JSME NESTIHLI

Turecko toho samozřejmě nabízí mnohem více, než jsem stačil zmínit. Namátkou vezmeme údolí Nemrut, s obrovskými vytesanými hlavami ve skále, Pamukkale – minerální jezírka, historické muzeum v Ankaře, Troja a pozůstatky antických měst na západním pobřeží. Turecko lze ale také použít jako tranzitní zemi při cestě do Íránu, Sýrie nebo Libanonu (o Íráku nebo Gruzii raději v současné době mlčím).

Účastníci cesty: David a Jan Hicloví, Marek Mourek, Petr Lopata, Ondřej Manda Zapsali O. M. a J. H.

prosport posiluje outdoor!

YETI

NORDISK

KOVEA

PROSPORT PRAHA rozšiřuje portfolio firem, které v ČR výhradně zastupuje, a tím i nabídku outdoorového vybavení na našem trhu. Novinkami jsou spací pytle YETI, vařiče a nádoby KOVEA, stany, samonafukovací matrace, batohy, nádoby a doplňky NORDISK. Tradičně dodáváme outdoorovou a horolezeckou obuv LOWA i přípravky McNETT k údržbě, opravám, úpravě vody i ochraně zdraví. Pro podrobné informace navštivte www.prosport.cz a stánek PROSPORT na výstavě S1 v Brně od 17. do 19. února 2009, kde dostanete i nové kompletní katalogy a ceníky!

LOWA ...simply more

McNETT

www.prosport.cz
Výhradní zastoupení LOWA, McNETT, NORDISK, YETI, KOVEA v ČR + maloobchodní prodejna: PROSPORT PRAHA s.r.o.: Ke Mlýnu 1, 149 00 Praha 4 - Újezd, tel: 241 483 338, fax: 241 483 335

Light as a feather but it will blow you away...
Josef Rakoncaj

SIRJOSEPH

www.sirjoseph.cz
Tel.: +420 481 325 963

OUTDOOROVÉ AKTIVITY V PRAZE

ROZHOVOR S PRIMÁTOREM HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY MUDR. PAVLEM BÉMEM

Zůstává Praha jednou z nejatraktivnějších metropolí Evropy?

Bezesporu. Ze středoevropských hlavních měst má Praha nejvyšší návštěvnost, dokonce větší než Vídeň. Je to také logické – v metropoli je možné vidět jedinečné historické památky, zažít unikátní atmosféru i neuvěřitelné množství kulturních akcí. Kromě toho Praha nabízí čím dál více atraktivních možností, jak trávit volný čas. Turistika, nabídka cyklostezek, boulderingové stěny, fitness a wellnesscentra, sportovní akce a exhibice nebo třeba adrenalinová „lákadla“, to vše je k dispozici Pražanům, ale i návštěvníkům města.

Je klientela tradiční, nebo se nějak výrazně mění?

Nic není nemenné, naštěstí, tedy ani skladba turistů, kteří do Prahy přijíždějí. Stále jsou nejčastějšími návštěvníky Němci, Britové, Američané či Italové. Přesto v posledních letech dochází k výraznému nárůstu turistů i z asijských zemí: Číny, Jižní Koreje, Ruska, Japonska, ale i Kazachstánu, Turkmenistánu a jiných postsovětských republik. Nejvyšší meziroční nárůst byl možná trochu překvapivě zaznamenán u Poláků – přibližně 40 %, ale podobně také u návštěvníků z Číny a Ruska. Přesto bych chtěl varovat před xenofobním a omezeným názorem, že se z Prahy stává

je právě roční období. Nesmíme ale pro samé velké projekty zapomenout na to, že snad u každé pražské školy rostou nová multifunkční hřiště, která často neslouží jen samotným školám, ale v odpoledních hodinách i místním komunitám.

Cyklostezek v Praze utěšené přibývá, označil byste ji za místo zaslíbené kolům?

Sám jsem milovník cyklistiky a vím, že Praha určitě není a hned tak nebude městem zaslíbeným cyklistice a cyklo dopravě. Nicméně je to jeden z mých dlouhodobých cílů – udělat z Prahy město „cyklistické“. Chtěl bych, aby Pražané používali kolo nejen jako možnost aktivního víkendového výletu, ale jako běžný dopravní prostředek třeba pro cestu do práce. Doufám, že takových lidí přibývá, protože Praha jim poskytuje stále lepší podmínky, třeba i zásluhou pořád kvalitnější sítě cyklostez a cyklostezek. Ročně jich přibude kolem padesáti kilometrů, celkem jich je v Praze už 450 km. Pořád nás ale čeká hodně práce.

Najdů přímo v Praze či blízkém okolí turistů místa, kde se „zastavil“ čas?

Neptejte se, jestli je najdou, ale kolik jich najdou. Stačí jen být vřímavý a nikoliv hostejný k místům, kde právě jsme. Josefův, okolí Anežského kláštera, Hrad,

ráj pouze pro ruské turisty. Chovají se jako kterýkoliv jiný návštěvník, utrácejí dokonce více než jiní. Praha je město otevřené všem národům, kulturám i jazykům, všem majetkovým i společenským vrstvám, studentům a také dobrodruhům. Každý tu najde prostor pro uspokojení svých přání a zájmů. Přesto platí, že nejvíce je v Praze turistů hovorících německy a anglicky a hned tak se tato skutečnost nezmění.

Roste počet turistů z domova i zahraničí, kteří mají zájem o outdoorové aktivity?

Nepochybně, přibývá jich přímo úměrně s možnostmi, jak si v Praze takových aktivit užít.

Kde jsou již vybudována sportovně-rekreační centra?

Na mnoha místech v Praze najdeme větší či menší centra určená pro aktivní odpočinek a relaxaci. Záleží na tom, co hledáte. A blízká budoucnost přinese těchto možností ještě mnohem více. Centrální městský park na Rohanském ostrově, areál vodních sportů v Radotinských lagunách, aquapark na Šutce – to jsou jenom namátkou vybraná místa, kam budou Pražané brzy chodit za odpočinkem i zábavou, až už si budou chtít zaplavat či jinak zaspovat. Kam jít dnes? Určitě nejznámějším, ale i největším sportovním areálem jsou Žluté lázně. Nohojbal, beachvolejbal, fotbal v kleci, boulderingová stěna, dračí loď na Vltavě, šlapadla, kulečník, badminton, pétanque – to všechno je součástí velmi pestré nabídky. V zimě si tu můžete zaběhat na běžkách, užít si ledového kluziště nebo nechat děti lyžovat na malé sjezdovce. Na ploše tři a půl hektaru můžete ve Žlutých lázních řídit celý den, a to vlastně bez ohledu na to, jaké

lezeckých událostí do každoroční organizační péče.

Hotelů je v Praze možná už dost, ale co levné ubytování?

Myslím, že takzvaní batůžkáři se o noclehy nemusí bát. Město rozhodně nemyslí jen na bohaté turisty – hotelů za dostupné ceny je v Praze více než dost, a to dokonce i v centru.

S pořádáním letní olympiády je to asi složitější...

Nikdy jsem netajil, že je to projekt jedinečný a snad i vizionářský. Já za ním vidím nevidanou příležitost zviditelnění nejenom pro Prahu, ta to snad až tak nepotřebuje, ale především pro celou Českou republiku. Paradoxně, u olympiády se často hovoří, alespoň v českých médiích, především o nákladech. Kolik stojí postavit stadion, plavecký areál, olympijskou vesnici, tréninkový areál, olympijské centrum... Už se méně hovoří o tom, že veškerá olympijská sportovní infrastruktura je zde pro to, aby mohla být využívána nejenom pro vrcholový, ale i pro výkonostní a amatérský sport. A podmínky pro sportovní výtěží jsou v Praze diametrálně odlišné od ostatních českých regionů. Tam je sportovní infrastruktura většinou velmi zaostalá. Letní olympiáda v Praze je tedy především jedinečnou pomocí pro ostatní české regiony a města, ale také impulsem pro celou českou ekonomiku. Řecko rok před olympiádou v Athénách a rok po ní mělo nejrychlejší růst HDP ze všech starých členských zemí EU. Z poloviny byl tento růst ovlivněn pozitivně právě pořadatelským letním olympiády. Samozřejmě, vše, co je sportovním světem pořádání LOH předcházi, má také svůj význam. V českém případě to může být Mistrovství světa v klasické lyžování v Liberci, Final Four

Hotelů je v Praze možná už dost, ale co levné ubytování?

Myslím, že takzvaní batůžkáři se o noclehy nemusí bát. Město rozhodně nemyslí jen na bohaté turisty – hotelů za dostupné ceny je v Praze více než dost, a to dokonce i v centru.

S pořádáním letní olympiády je to asi složitější...

Nikdy jsem netajil, že je to projekt jedinečný a snad i vizionářský. Já za ním vidím nevidanou příležitost zviditelnění nejenom pro Prahu, ta to snad až tak nepotřebuje, ale především pro celou Českou republiku. Paradoxně, u olympiády se často hovoří, alespoň v českých médiích, především o nákladech. Kolik stojí postavit stadion, plavecký areál, olympijskou vesnici, tréninkový areál, olympijské centrum... Už se méně hovoří o tom, že veškerá olympijská sportovní infrastruktura je zde pro to, aby mohla být využívána nejenom pro vrcholový, ale i pro výkonostní a amatérský sport. A podmínky pro sportovní výtěží jsou v Praze diametrálně odlišné od ostatních českých regionů. Tam je sportovní infrastruktura většinou velmi zaostalá. Letní olympiáda v Praze je tedy především jedinečnou pomocí pro ostatní české regiony a města, ale také impulsem pro celou českou ekonomiku. Řecko rok před olympiádou v Athénách a rok po ní mělo nejrychlejší růst HDP ze všech starých členských zemí EU. Z poloviny byl tento růst ovlivněn pozitivně právě pořadatelským letním olympiády. Samozřejmě, vše, co je sportovním světem pořádání LOH předcházi, má také svůj význam. V českém případě to může být Mistrovství světa v klasické lyžování v Liberci, Final Four

– březnový turnaj mistrů evropských zemí ve volejbalu, mistrovství světa na divoké vodě v Troji, Primátorky, či další významné události, které jsou součástí světového sportovního kalendáře. Olympiáda v Praze nikdy nebyla míněna jako megalomaničský projekt, naopak má řadu předností, na které zatím ve veřejné debatě ještě nedošlo.

Zima je v metropoli vrtošivá, podmínky pro bruslení ale při příznivé zimě jsou. Lze tady vybudovat i bruslařské dráhy jako na lipenské přehradě?

Proč ne, pokud nám zima pijeje, mrzne je a led. Hostivařská přehrada, Džbán, Kyjický či Počernický rybník – všude tam si dokážu představit menší okruh pro bruslaře.

Je již v provozu běžecká stopa ve Žlutých lázních?

Ano, od počátku února.

Budou letos v metropoli opět outdoorové festivaly?

Samozřejmě, bez nich si sportovní a kulturní kalendář Prahy ani nedovedu představit. Prál bych si, aby jich bylo více. Za zmínku stojí Smichovský festival alpinismu, Mezinárodní festival outdoorových filmů, cestovatelský festival Kolem světa...

Vaše vize, představy a plány jsou odvážné, směle. Na co se těšíte v nejbližší době?

Plánů, snů a vizí mám, zaplaťpánbůh, pořád dost. Splnit si je se mi daří pochopitelně pouze částečně, ale přesně tak to má být. O čem bychom snili, kdybychom si všechny sny splnili? Nedávno jsem se zblízka po letech díval na úplně zmrzlou severní stěnu Eigeru a musím se přiznat, že v „big walls“ mám také pár nevyřešených „oríšků“. Dokončení projektu „Seven Summits“ už je také relativně blízko, láká mě jedna z nejkrásnějších a nejtěžších osmitisícovek, ale i pár klasických cest v Tatrách. Co mě ale těší možná nejvíce, je právě otevřená fantastická výstava ve Slovanském národním muzeu v Bratislavě „Sangri-la“. Zasněžené himálajské vrcholy, uchvacující osmitisícovky, zapomenutá himálajská království, tajemství zaslíbených a vytržených horských údolí ukrytých v Bhútánu, posvátný Kailás s tisíci putovníky, tváře, portréty, lidská zastavení u osudů horalů a šerpů... to vše na unikátní ploše s tibetskými zvony, trumpetami „jeli“, bubny „langa“, s obřady v posvátných stúpách a ve skutečné „himalajském mrazu“. Žádná mystifikace. Čirá realita. Je to cestovatelská událost roku nejenom na Slovensku, ale i v Čechách. Těším se i na vše okolo – přednášky, nepájskou gastronomii, etno pohledy na severovýchod Indie do rituálů zapomenutých etnik, ale i na tibetský čaj se „žluklým“ jačím máslem.

EU2009.CZ

České předsednictví
Evropské unie

Czech Presidency
of the European Union

Présidence tchèque
de l'Union européenne

2009

Město přispělo
na outdoorové aktivity
a modernizaci některých
outdoorových areálů
v Praze během posledních
dvou let částkou
přesahující deset milionů
korun.

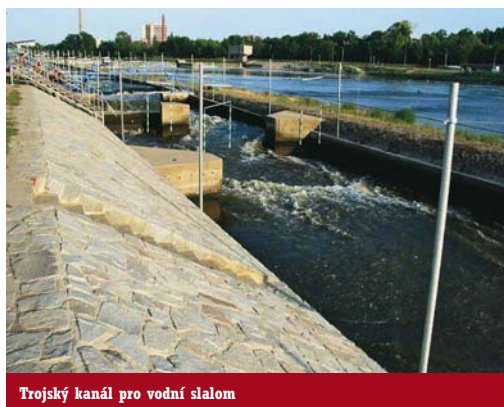
PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

CYKLOSTEZKY

SPORTOVNÍ OUTDOOROVÉ AKCE

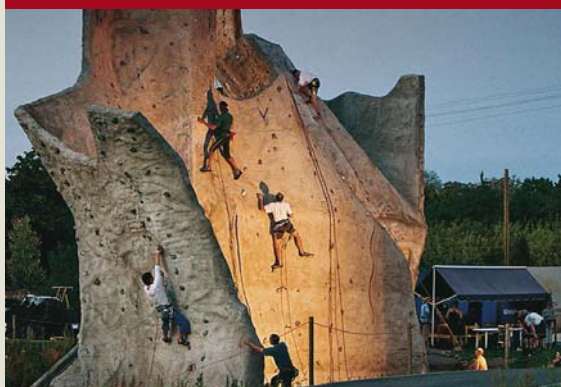
Hlavní město Praha přispívá v rámci partnerství na různé sportovní outdoorové a adrenalinové akce. Za všechny lze jmenovat např. ojedinělý festival akčních sportů a dobré hudby Joyride, který patří k nejvýznamnějším svého druhu v Evropě a Praha jej podpořila částkou 100 tis. Kč. Myšlenkou akce je prezentovat široké veřejnosti mladé a zajímavé sportovní odvětví, které lze provozovat ve volném čase. Na loňský ročník zavítalo téměř patnáct tisíc návštěvníků. Dále Praha finančně podpořila Světový pohár ve vodním slalomu v Praze-Tróji, Týden cykloturistiky Greenways Praha - Vídeň, Pražskou padesátku - MTB marathon pro volně přichodící veřejnost, Prague Adrenalin Challenge - festival outdoorových sportů, Mystic SK8 Cup - světový pohár ve skateboardingu, Pražské schody - exhibiční závod horských kol v okolí Pražského hradu a mnoho dalších. Na významné outdoorové aktivity Praha přispěla v průběhu roku 2008 částkou bezmála 1,5 mil. Kč.

Trojský kanál pro vodní slalom

Podpora výstavby nových cyklistických tras - další významnou oblastí rozvoje města Prahy je budování cyklistických stezek a cyklotras. Cyklostezky jsou budovány dle studie z roku 2003 jako ekologický systém dopravy v hl. m. Praze, který by měl v budoucnu odlehčit automobilové dopravě a umožnit aktivní rekreaci obyvatel Prahy. V roce 2008 byla započata výstavba cyklostezky Freyova-Poděbradská-Hořejší rybník, tato cyklostezka by dle plánu měla být dokončena v listopadu 2009. V roce 2008 bylo dokončeno 7,17 km cyklotras, 12,84 km cyklostezek a 4,57 km cyklointegrace (vyhrazené pruhy a prostory pro cyklisty).

„Pískovcové“ skály v Praze 10

Lanové centrum DDM

LANOVÁ CENTRA

■ Mezi největší plánované projekty patří vybudování cvičné lezecké stěny a související úpravy v areálu školního hřiště VOŠE a OA, Praha 8, Kollárova 5, na kterou hl. m. Praha přispělo finančními prostředky ve výši 0,5 mil. Kč. Projekt byl realizován v roce 2008.

■ Praha každoročně přispívá na sportovní aktivity dětí a mládeže a ani rok 2008 nebyl výjimkou - město podpořilo několik projektů pražských domů dětí a mládeže na vybavení jejich areálů drobnými outdoorovými prvky - horolezeckými stěnami. V letošním roce se podařilo dobudovat dvě menší lezecké stěny při DDM hl. m. Prahy a DDM Prahy 4. Město přispělo celkovou částkou 470 tis. Kč.

■ Mezi osvědčená sportoviště s lanovými prvky pro dospělé, ale i pro děti, již několik let patří Lanové centrum Proud ve Vysocanech. Dalším je např. lanové centrum na Libeřínském ostrově u ložnice Domu dětí a mládeže hl. m. Prahy, které vzniklo s přispěním hl. m. Prahy v roce 2003 a v jehož areálu byla dobudována výše zmíněná horolezecká stěna.

■ Zájemci o lezení mohou ve městě navštívit některé z horolezeckých center, kde jsou jim k dispozici profesionální trenéři, mají možnost zapůjčení lezeckého vybavení a občerstvení. K nejznámějším patří např. Lezecké centrum Mammut, Lezecké centrum SmichOFF, Climbing Club Whiplash nebo Umělá lezecká stěna Praha Ruzyně. Všechna tato centra mají vnitřní umělé lezecké stěny, nově byl v červnu loňského roku otevřen staro-nový sportovní areál při ZŠ Gutova, jehož provozovatelem se stala společnost TAIKO a.s. V areálu je lezcům k dispozici mimo jiné venkovní horolezecká stěna z betonového skeletu o obvodu 80m a maximální výšce 15m.

SEZNAM HOROLEZECKÝCH STĚN V PRAZE

PROFI HOROLEZECKÉ STĚNY

Praha	Adresa	Název zařízení	Kontakt
Praha 7	Bubenská 1536/43	Lezecké centrum Mammut	233 371 481, info@stenaholesovice.cz
Praha 5	Křížová 6	Lezecké centrum SmichOFF	604 240 887, smichoff@lezeckecentrum.cz
Praha 5	Nám. 14. října 2173/10	Lokal Blok s.r.o	608 880 617
Praha 7	U Výstaviště 11	Boulder, s.r.o.	605 700 818, bar@boulder.cz
Praha 3	Bořivojova 104	Boulder V síti, s.r.o.	739 008 375, info@bouldervsiti.cz
Praha 1	Václavské náměstí 15	Climbing Club Whiplash	224 232 752, horostena@AdrenalinePit.cz
Praha 5	Ptzeňská 88	Extrem plus	257 311 762, extrem.plus@seznam.cz
Praha 2	Korunní 1263/53	Iva Kvízová	777 644 221, skyworks@atlas.cz
Praha 6	Drnovská 19	Umělá lezecká stěna Praha-Ruzyně	604644714, stena@stena-ruzyne.com
Praha 6	Vaničkova	Venkovní umělá lezecká stěna - koleje Strahov (pobočka Praha-Břevnov)	234 678 111, recepcce@suz.cvut.cz
Praha 6	José Martího 31	Sport Centrum Evropská	220 172 309 - 10, sce@sportcentrumevropska.cz
Praha 8	Heydukova 6	Sport Centrum Palmovka	266 317 945, info@scpalmovka.cz
Praha 5	Fabiánova 1134	SQUASHPARK Cibulka	257 216 662, squashpark@squashpark.cz
Praha 1	Týnská 17	Ultra ANT - Climbing Club	603418276, ondra.becak@gmail.com

MENŠÍ - AMATÉRSKÉ HOROSTĚNY A VENKOVNÍ HORO STĚNY

Praha	Adresa	Název zařízení	Kontakt
Praha 8	Libeřínský ostrov	Lanové centrum DDM hl. m. Prahy	774 706 097, info@vysokalana.cz
Praha 12	Herrmannova 2016/24	Dům dětí a mládeže Praha 12	244400334, ddmodrany@ddmodrany.cz
Praha 2	Resslova 10/308	ZŠ a MŠ Resslova	224 916 785, info@zrsstl.cz
Praha 10	Gutova 39	Areál ZŠ Gutova 39 - Taiko a.s.	722 056 256, gutovka@taiko.cz

NE CÍL, ALE CESTA

Dne 12. 9. 2010 uplyne od slavné bitvy u Marathonu 2 500 let a toho dne se po původní trati z Marathonu do Athén poběží marathonec.

Místo na startovní čáře má zajištěno vítězka z roku 1996 Petra Dušková, kdy byl běh věnován 100-letému výročí novodobých olympijských her.

Dále poběží **Gezahegne Abera**, **Stefano Baldini**, Běba Beránek, Michal Beránek, Jája Beránková, Petra Beránková, **Abebe Bikila**, **Gelindo Bordin**, Karel Blaško, Miloš Bureš, **Delfo Cabrera**, **Waldemar Cierpinski**, Václav Čekan, Honza Daněk, Petra Dušková, Vladislav Dykast, Vladislav ml. Dykast, Vladislav nejml. Dykast, Jana Dykastová, **Boughera El Ouafi**, Zdeněk Formánek, Věra Formánková, Jiří Hampejs, Karel Havránek, Ivana Havránková, Jana Havránková, Leona Havránková, **John J. Hayes**, Vítězslav Herle, Marcela Herlová, **Thomas Hicks**, Rudolf Himl, Mária Hoblová, Pavel Hubrt, Iveta Hubrtová, Jan Hybš, Petr Hybš, Jana Hybšová, Jarka Hybšová, Karel Janda, Petra Jandová, Karel Jašek, Karel ml. Jašek, Kryštof Jašek, Jarmila Jašková, Klára Jašková, **Hwang Jung-Co**, Jan Kasl, Zdeněk Kepák, Yvona Kepáková, **Hannes Kolehmainen**, František Kratochvíl, Aneta Kratochvílová, Iveta Kratochvílová, Petr Kužel, Lambru, **Carlos Lopes**, **Spyridon Louis**, František Macháček, **Kenneth McArthur**, Alois Novák, **Alain Mimoun**, David Pátek, Jan Pátek, Václav Pátek, Vojtěch Pátek, Helena Pátková, Karolína Pátková, Vlasta Pátková, Martin Pawinger, Dorand Pietri, Edita Raková, Jiří Rozsypal, Michal Rozsypal, Pavel Rozsypal, Tomáš Rozsypal, Petra Rozsypalová, **William Sherring**, **Frank Shorter**, **Son Ki-džung**, **Albin Stenroos**, Eduard Šamonil, Stanislav Šamonil, Petr Šimr, Pavlína Šimrová, Jan Šnobl, Zdenka Šnobrová, Lucie Tomšová, **Michel Théato**, **Josia Thugwane**, Ivo Vaněk, Filip Voskovec, **Samuel Wanjiru**, **Mamo Wolde**, **Juan Carlos Zabala**, **Emil Zátopek**, Adam Žižka, Jan Žižka, Jakub Žižka, Kryštof Žižka, Oldřich Žižka, Kateřina Žižková, Magdalena Žižková, Martina Žižková, **budou-li ovšem chtít běžet.**

Můžete to však být i Vy, když se přihlásíte na adrese:

Maratheny 1996 – 2010
Evropská 209
160 00 Praha 6
Česká republika

www.maratheny.com

Nabízíme služby:

- ◆ Výkon technického dozoru investora
- ◆ Výběrová řízení dle zákona č. 137/2006 Sb.
- ◆ Návrh, posouzení a realizace oprav a rekonstrukcí
- ◆ Developerská činnost v realitách
- ◆ Realitní činnost - prodej volných bytů
- prodej půdních a nebytových prostor

Nové nájemní byty - DEJVICE ul. Zelená

výstavba 9 půdních bytů

dispozičního řešení 2+kk, 3+kk

v klidné lokalitě Prahy 6 - Dejvice

k nastěhování - jaro 2010

Info: p. Rak, 724 888 685, jrak@sneo.cz

Opětovné zahájení letního provozu: 1.5.2009

Koupaliště Petyňka

Otevřená 1072/4, Praha 6 - Střešovice

SNOWDONIA A GLYDERAU

Údolí Nant Ffrancon

Výstup na Tryfan – pohled na Llyn Ogwen

► Pokračování ze str. 1

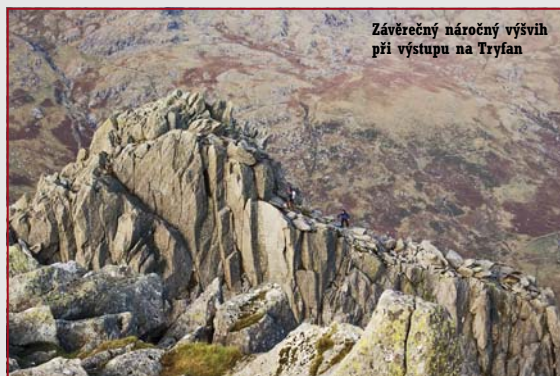
Stežka není nikterak značená, postupujeme jen podle mapy po vyšlapaných cestičkách. Bujným porostem kapradin, po mokřích kamenech, podmačené trávě a mezi několika chundelatými ovceví se po fyzicky náročném převýšení očitáme na hřebeni mezi vrcholy Carnedd Ffilast a Mynydd Perfedd. Otevírá se nám krásný výhled na celé masivní údolí Nant Ffrancon s jezerem Llyn Ogwen na severovýchodě a horskou přehradní nádrž Marchlyn Mawr na jihozápadě. Marchlyn Mawr kdysi bylo přírodní horské jezero, ale přístavená mohutná betonová hráz mu dala dnešní podobu a účel – slouží jako hydroelektrárna a zásobárna pitné vody. Podle legendy se v jejím okolí nachází poklad krále Artuše, jenž oslní ty, kteří ho spatří, a uvrhne věčně zlo na ty, kteří se ho dotknou. Napojujeme se na

Fawr (999 m.n.m.) a přejít s velkými batohy i hřeben Tryfanu tak bere za své. Asi to tak mělo být, Tryfan stejně nepatří mezi lehce zdolatelé vrcholy a jeho přechod vyžaduje značnou dávku sebe-důvěry, smyslu pro rovnováhu a čirého nadšení z balancování nad propastmi hlubokými přes 400 metrů. Noční bivak stavíme na travnatém palouku kousek pod vrcholem Foel Goch. S přibývajícím večerem znatelně klesá i teplota a čerstvý vítr nám dává pocit nadmořskou výšku blízko 900 metrů. Zachumlání do membránových kapuc pozorujeme západ slunce blízko nejvyšší hory celého Walesu – Snowdonu (ve místním jazyce Yr Wyddfa), jež přesahuje tisíc metrů (1085 m.n.m.).

„Tohle nesmíte propást, vstávejte, rychle,“ budí nás ráno hrozným řevem Nick. Soukáme se ze spacáků a vyplá-

a nesoucích jména Adam a Eva. Vyhecování horolezci si svoji odvahou dokazují přeskokem z jednoho kvádru na druhý. Tímto symbolickým skokem z Adama na Evu dle pověsti získají od Tryfanu věčnou svobodu a volnost.

Již od samotného začátku výstupu je nutné se přidržovat i rukama, takže teleskopické hole rychle mizí připnuté na batohu. Žádná značená trasa vzhůru nevede, musíme sami odhadovat, kdy je nejlepší postupovat. Přibližně ve třetině výstupu dorážíme ke skalnímu útvaru s vystupujícím názvem Kanón. Osm metrů dlouhý kamenný pahýl trčí pod úhlem 45° z masivu Tryfanu je dokonce viditelný i z jeho úpatí. Závěrečná část výstupu je náročná především z důvodu její exponovanosti nad okolním terénem. Část stežky vede pár desítek centimetrů od okraje několik set metrů hluboké propasti a člověk si musí být jistý každým krokem a úchopem. Několik skalních bloků je navíc nutně překonat nezajištěným lezením. Odměnou za zvládnutí strachu a námahy je poté výhled z samotného vrcholu Tryfanu (915 m.n.m.). Dole hluboko pod námi se táhne údolí Nant Ffrancon s jezerem Llyn Ogwen a nad ním se tyčí Pen y Ole Wen (978 m.n.m.) s majestátní, téměř kolmou stěnou. Dohlédneme přes celý masiv Glyderau a jako na dlani máme

Závěrečný náročný výšvih při výstupu na Tryfan

pahorkatínu vinící se až k městu Betws-y-Coed. Jenom ten symbolický přeskok z Adama na Evu nám není dopřán. Silný vítr znemožňuje vylézt na Evu (Adam má příliš kluzké stěny, tudíž všichni nejprve skáčou z Evy na Adama a pak zpět z Adama na Evu), a i kdyby se to podařilo, pokoušet se v takovémto větru o přeskok by bylo čiré šílenství.

Jako zpáteční cestu volíme technicky méně náročnou jižní trasu, která

nás okolo plesa Cwm Bochlwyd a přes masív Bochlwyd Buttress po dvou hodinách sestupu dovádí zpět z jezeru Llyn Ogwen. Uvolňujeme a protahujeme sklepané svaly na nohou, čokoládou doplňujeme energii a stále psychicky nabuzení ale fyzicky unavení z právě slezeneho Tryfanu se vydáváme na několik set mil dlouhou jízdu zpět do jižní Anglie.

MICHAL VAČKÁŘ

Údolí Nant Ffrancon, v pozadí masiv Pen y Ole Wen

Ráno v NP Snowdonia

značenou trasu, přelézáme několik žebříků přes kamenné valy a stále nemůžeme uvěřit tomu, že v tuhle roční dobu je nám teplo i v triku s krátkým rukávem. Teplota sálá k téměř dvaceti stupňům a svahy, porostlé kapradinami a rozličnými druhy trav, skutečně jakoby dle onoho literárního klišé hrály všemi barvami. Z vrcholu Foel Goch (831 m.n.m.) vychutnáváme výhled na Tryfan, doplňujeme energii z Cornish pasty a symbolicky porovnáváme tvar hory s tímto britským pirožkem.

Bezstarostně putování podzimní přírodou se však mění, když náš čtyřnohý přítel Angus doplácí na svou roztržitost a poraňuje si na kluzké skále nohu. Jelikož psa se člověk nikdy nezeptá, jak ho to bolí a jestli je schopen pokračovat, raději přehodnocujeme své další plány. Docházíme k rozhodnutí, že nejlepší bude, když všichni ráno sestoupíme dolů k jezeru Llyn Ogwen odkud Nick a Sue pojedou zpět domů do Manchesteru a já s Fionou se pokusíme nalehko slézt hřeben Tryfanu. Plán sestoupit k plesu Llyn y Cwn, na jeho březích přenocovat, druhého dne pokračovat přes Glyder

šení, co se děje, vylézáme ze stanu do mrazivého rána. Vzbuzení šokem však stojí za to. Pozorujeme překrásný výhled slunce nad masivem Tryfanu, pod nímž se zrcadlí jezera Llyn Ogwen a Llyn Bochlwyd. Opouštíme tábořiště a zpět do údolí sestupujeme rozeklaným hřebenem Y Llymlywd. Pes Angus se pohodlně pohupuje ve speciálně upraveném postroji na Nickových zádech, zatímco já, Fiona a Sue jsme naše ramena zatížili obsahem Nickova batohu, který jsme si mezi sebe rozdělili...

Houbová zahrada je název louky, která nás prudkým sestupem a přebroděním potoka přivádí až ke staré cestě vedoucí na parkoviště u Llyn Ogwen. Svě jméno Houbová zahrada skutečně vzorně reprezentuje – co chvíli totiž narážíme na drobné kloboučky lysohlávek.

Nick a Sue odjíždějí zpět do Manchesteru a my s Fionou se vydáváme na vrchol Tryfanu s jednodenním batohem. Už dlouho si chceme vyzkoušet ono symbolické přeskočení z Adama na Evu. Na vrcholu Tryfanu je totiž dvojice téměř stejných, tři metry vysokých kamenných kvádrů, vzdálených od sebe 1,2 metru

Unilever vnáší vitalitu do života

Společnost Unilever, významný výrobce potravin a drogistického zboží, v rámci své celosvětové mise Vitalita dlouhodobě podporuje cykloturistiku v České republice. Od roku 2005 je partnerem cykloturistiky. V prvních dvou letech se firma ve spolupráci s Klubem českých turistů soustředila na rozvoj cyklistické infrastruktury v regionu středních Čech, kde se také nachází výrobní závod Unilever PTZ Nelahozeves. Vyznačení cyklotrasy z Mělníka přes Kralupy do Prahy a její vybavení odpočívadly a cykloturistickými mapami potěšilo řadu cyklistů na frekventované trase.

Od roku 2007 se Unilever zaměřuje na podporu měst, která se aktivně věnují rozvoji cykloturistiky. Celostátní soutěž Unilever Sprinter roku, kterou firma iniciovala spolu s partnery z řad státní správy, podporuje finančně města a obce, která v posledních dvou letech zaznamenala největší rozvoj v oblasti cyklistické a cykloturistické infrastruktury.

Cykloturistika umožňuje aktivní trávení volného času všem generacím. Proto je cykloturistika synonymem radosti a zdravého pohybu.

Unilever je partnerem cykloturistiky.

Unilever

